

Joan Carles Gallego

SECRETARI GENERAL DE CCOO DE CATALUNYA

“Contra el frau no valen paraules sinó sancions”

E.F.

BARCELONA

Joan Carles Gallego (Barcelona, 1954) afronta la recta final del seu segon mandat al capdavant de CCOO de Catalunya i és ambigu sobre si assumirà el repte de postular-se per a un tercer i últim. El sindicat, presumeix, ha pogut resistir fort a la crisi, líder en afiliació i en delegats sindicals a Catalunya. Això s'ha donat en un context advers pels “atacs” rebuts dels que volen afeblir els sindicats, sosté, i de reformes com la laboral, que han alimentat la por i la desmobilització ciutadana.

¿És a la recta final de la seva etapa de secretari general de CCOO de Catalunya?

A l'octubre farem el debat preelectiu. No tinc cansament ni aferrament al càrrec. Hi ha molts membres del sindicat preparats per assumir aquest nivell de compromís. Mantenir-se en el càrrec en una organització es fa perquè és feble o no hi ha alternatives o perquè hi ha una situació extraordinària; si no, hem de ser capaços de renovar-la.

Les dades ens diuen que l'atur baixa i creix l'ocupació. ¿L'entorn està millorant?

Baixa l'atur però no és clar que creixi l'ocupació. L'any 2015 es van treballar menys hores que un any abans tot i l'augment de persones afiliades, és a dir, que la feina es reparteix. Aquest any, l'afiliació a la Seguretat Social ha crescut un 3% i el nombre d'ingressos per cotitzacions millora un 1%, així que els afiliats cotitzen menys perquè la feina és precària, rotativa i mal pagada.

¿El que ha succeït amb la crisi o la reforma laboral obliga a canviar d'estratègia per seguir defensant els drets dels treballadors?

Cal repensar el sindicat, però no refundar-lo. Hem d'adaptar els continguts perquè l'entorn ha canviat. Sabem que els treballadors de microempreses no s'organitzen perquè no tenen companys amb qui compartir els problemes. Potser cal que els locals sindicals compleixin noves funcions i passin de ser els espais d'assessorament actuals a centres d'organització i participació.

¿El conflicte dels tècnics de Movistar va ser un altaveu d'aquesta precarietat laboral creixent?

El cas ha fet visible un problema que combatem des de fa anys. Hem aconseguit vehicular-lo i limitar els efectes negatius de la subcontractació en cadena. Hem instat la Inspecció a lluitar contra el frau.

Quina resposta han rebut de les administracions a l'hora de perseguir les pràctiques abusives d'algunes empreses?

Estem satisfets amb la multa a empreses subcontractistes i a la mateixa Telefónica perquè és un tema que vam denunciar nosaltres. Però el que volem és que la Inspecció de Treball actuï d'ofici en la persecució del frau i que el resultat siguin sancions. Contra el frau no valen bones paraules sinó actuacions coercitives. També reivindicuem una planificació de la feina inspectora: si es vol perseguir el frau de contractes a l'hostaleria, per exemple, les inspeccions s'han de portar a terme en cap de setmana.

Els grans sindicats han estat vinculats a casos de corrupció com el de Bankia. Toca fer autocrítica?

Poden haver-hi hagut persones amb

FRANCESC MELCION

“Els nous afiliats cotitzen menys perquè la feina és precària, rotativa i mal pagada”

“Hi ha una majoria aritmètica per fer canvis legislatius a Espanya”

pràctiques no ètiques i han sigut apartades de l'organització. Alguns casos, com el de Bankia, s'han sobredimensionat més enllà de la realitat. Ens agradaria que organitzacions i partits tinguessin un codi de conducta com el nostre. Fa deu anys que presentem els comptes a la Sindicatura i som transparents sense estar obligats a fer-ho, tenim limitació de mandats (dos i un d'extraordinari), la paritat en els òrgans de direcció, la declaració de béns en arribar i deixar el càrrec...

¿Les últimes eleccions espanyoles evaeixen l'escenari de revertir reformes com la laboral?

Hi ha una majoria aritmètica per fer canvis legislatius importants. Si fem cas del que els partits ens van dir després de les eleccions, hi ha marge per derogar la reforma laboral o la Lomce. Tots excepte el PP i C's amb matisos ho volien i els recordarem el compromís. —